

Sygn. akt VI Ka 649/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2015r.

sprawy **T. R.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. R. w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VI Ka 649/14

UZASADNIENIE

T. R. został oskarżony o to, że w dniu 08 września 2014r. w O., woj. (...) kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym o godzinie 06:51 – 0,47 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, a następnie 07:08 – 0,50 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1kk

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 26.11.2014r. w sprawie sygn. akt II K 289/14:

I. uznał oskarżonego T. R. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a § 1kk i za to, na podstawie art. 178a § 1kk, wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2kk orzekł wobec oskarżonego T. R. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i rowerów na okres 1 (jednego) roku,

III. na podstawie art. 63 § 2kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu T. R. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 08.09.2014r. do dnia 26.11.2014r.,

IV. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów w niniejszej sprawie i nie wymierzył mu opłaty karnej.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, który zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, wyrażonego w art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., mającą wpływ na treść wydanego wyroku, a polegającą na wydaniu w niniejszej sprawie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy, przy jednoczesnym orzeczeniu kary w wymiarze wykraczającym poza treść wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k.

Stawiając powyższe zarzuty i powołując się na treść art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w jego pkt II poprzez orzeczenie wobec T. R. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i w tej sytuacji wniosek oskarżyciela publicznego w niej zawarty zasługiwał na uwzględnienie.

Oczywistym jest, że sąd jest związany treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie określonym w art.335§1 k.k., w taki sposób, że potrzeba dokonywania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych. Sąd rozpoznający wniosek złożony na podstawie art.335§1 k.p.k. może albo uwzględnić wszystkie elementy porozumienia prokuratora i oskarżonego i wydać wyrok odpowiadający temu uzgodnieniu, albo wnioskowi nie uwzględnić. Nie może natomiast bez porozumienia ze stronami zawartego uzgodnienia procesowego samodzielnie dokonywać modyfikacji poszczególnych elementów tego uzgodnienia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.12.2013r. sygn. V KK 342/13; Prok. I Pr. – wkł. 2014/2/11).

W sytuacji zatem jak w niniejszej sprawie skoro doszło do uzgodnienia pomiędzy oskarżonym i prokuratorem co do wymierzenia oskarżonemu T. R. za zarzucany mu czyn z art.178a§1 k.k. kary grzywny (50 stawek dziennych po 20zł. każda) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku oraz zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych i dołączenia stosownego wniosku do aktu oskarżenia, to sądowi w trybie art.335§1 k.k. wolno było wydać tylko wyrok zawierający wszystkie elementy wspomnianego uzgodnienia. Orzekając w tym trybie sąd I instancji nie był uprawniony do samodzielnej (bez porozumienia ze stronami) modyfikacji w zakresie środka karnego, a zatem nie mógł samodzielnie (jak to uczynił meriti) rozszerzyć orzeczenie środka karnego o rowery.

Reasumując zatem wskazany w apelacji zarzut obrazę przepisów postępowania – art. 343§1 i 7 k.p.k. oraz art.335§1 k.p.k. jest zarzutem słusznym.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok podlegał zmianie w zakresie orzeczonego środka karnego poprzez wyeliminowanie z jego zakresu rowerów.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jest słuszny. Sprawstwo oskarżonego T. R. odnośnie zarzucanego mu czynu z art.178a§1 k.k. nie budzi w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jakichkolwiek wątpliwości, a uzgodniona z prokuratorem kara spełnia swe wychowawcze i zapobiegawcze cele wobec oskarżonego, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dlatego też należało go utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze (art.624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).